

Lehek 43.
23. jaanuaril 1931.

ESV TA Fr. R. Kreutzwaldi nim.
Kirjandusmuuseumi
P27760
RAAMATUKOGU

MEMENTO MORI!

(Mõttele surma peale).

Hans Hanson †
(24. jaan. 1929.)

LAHKUNUD INIMEST MÄLESTADEN.

Lumi sidus maaga vabarnvarsi,

Süda kooles musta murekarsi.

Meeli sidus loogan vabarnvarsi.

Leina lumme, leina silma, suhu-

lumest aetud vennakesed kuhu?

Aja sõõm ei ristimärki uhu.

Lumi lausa laotab leina laimu,

Lumeluitel ei vist leinast aimu.

Valge

lumi

vaikselt

katad

kaimu.

Ats Kivila.

EPIGRAMMID.

II seeria.

Kirjutanud: EPIGOON KOERAGOON.

I t e n o r.

Maine, väiklane, naine, poet,
Rammus, lühike, keha, atleet,

Ammus:

On öö ja visnapuu,
Tähtevöö ja poolik kuu,
Käes vorst ja sääreluu,
Jstub oksal roosa puu,
Tuul laulab huu, huu, huu!

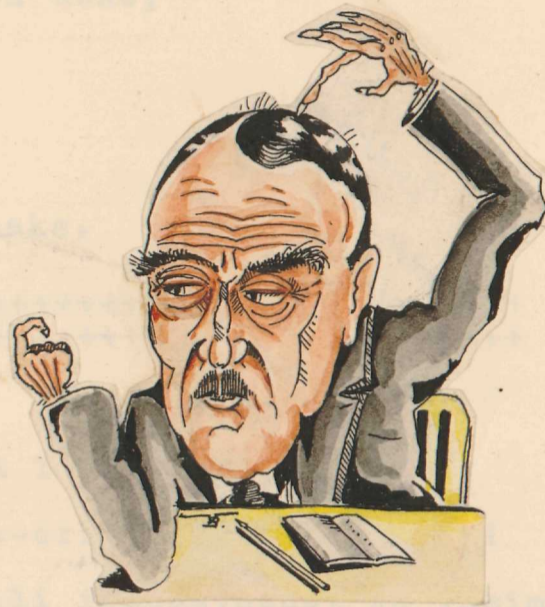
Ta korra vast armastas,
Ja südant vist narmastas,
Kuid plikakast

Ei hoolind tast

Seepärast nüüd laulab üksinda:

Do, re, mi, fa, sol, ja la.

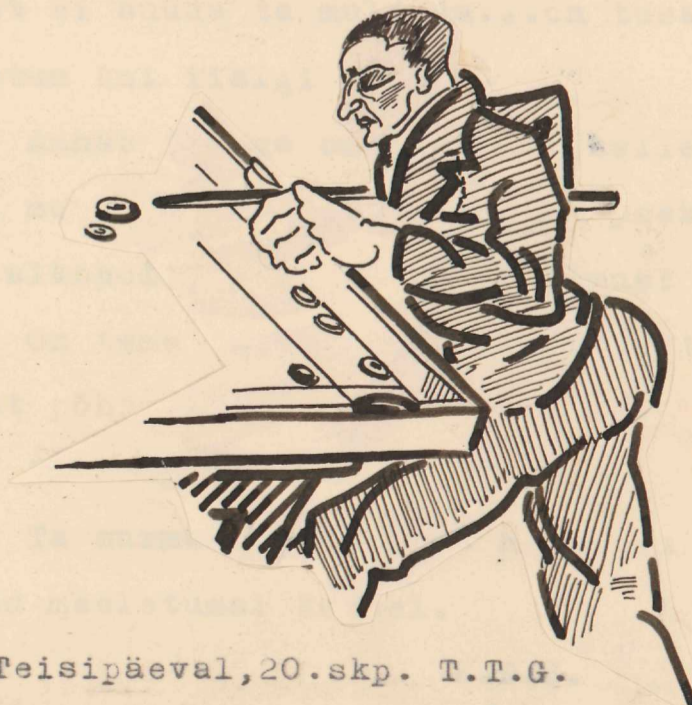
Stopp!

"A....junger Mann, kommen Sie
her, ich will Sie controliren..."

M - lle M i k r o s k o o p o s.

Mamma pesunaine,
Aga minu hing ja aine
Hoopis peenem - väljamaine.
Mis sest, et mina väike -
ON minevik täis käike.
Mul maitseb elumees
Ja korporant.
Ka koolipoiste ees
Ma veel galant,
Kuid parim maiustus
On puhas piiritus!

Teisipäeval, 20. skp. T.T.G.

malesektsooni koroonavõistlustel tuli
I. kohale JOONAS III. kl. ja sai "diploomi!"

Ma naistest küll suuremat lugu ei pea,
 Sest seelikukütt pole mina.
 Kuid seda oh poisid eks teie ju tea:
 Pea vahel mul raske kui tina.
 Mis teeb siis nüüd mehele liiter või kaks,
 Korv õlut ja pisike mürtsuraks?
 Eks seda tee iga elumees, saks,
 Ja tähtis vaid see, et tõuseb see taks.

++++
 ++++

ÄRA TARVITA ALKOHOLI!

Jooma-ori - õnnetu inimene!

Igavat, halli igapäevasust ja väsimust,
 muret ja tuska tahab ta uputada - alko-
 holi peekrisse...

Ja ta uputab oma hingeelu avaldused
 - oma tunded, tahtevõimu, mõistuse.

Ja väsimus kasvab talle üle päa,
 tallab ta mudasse.

Ta nihkub elu kokkukõlast kaugele.
 Muret ei suuda ta muljuda... on tusasem,
 õnnetum kui iialgi enne. -

Annab ta aga oma lapsele, kellel väsi-
 mus, mure ja tusk alles võõras peaks ole-
 ma, alkoholi, siis tõuseb küsimus:

On tema teguviisil mingisugust vaban-
 davat põhjust?

Ei mingisugust!

Ta surmab lapse õrna hingeelu aval-
 dused meeletumal kombel.

K.E.S.

LEO L. (Bontso)

"On elu küll üürrike ilmas,
 Kuid siiski pean neidu ma
 silmas..
 Ei iial ta'st lahku mu hing-
 Oh neiu - sull'tuksub mu rind,
 Ja igavest.....!"

